

د حضرت هوسيع نبی کتاب - ماخذ انبياء

۱) مالک خدای دا پیغام د بیري په زوی هوسيع باندې په هغه وخت کښې نازل کړو کله چې غزیه، یوتام، احاز او حزقیاه د یهوداه بادشاهان ؤو او یرعام د یوآس زوی د اسرائیل بادشاه وو.

د حضرت هوسيع ښځه او بچی

۲) کله چې مالک خدای د بنی اسرائیلو سره د هوسيع په ذریعه اول ځل خبرې وکړې، نو هغه هوسيع ته وفرمائیل، "لار شه او زناکارې ښځې سره واده وکړه، او حرامیان بچی پیدا کړه، ځکه چې قوم د مالک خدای فرمانبرداری پرېښې ده او په داسې کولو سره مسلسل زنا کوی." ۳) نو هوسيع لارو او جمر د دبلاثم لور سره یې واده وکړو، هغه امیدواره شوه او یو زوی یې پیدا شو. ۴) نو مالک خدای هوسيع ته وفرمائیل چې، "په هغه باندې "یزرعیل" نوم کېږده، ځکه چې په لږ وخت کښې به زه د یاهو بادشاه خاندان له سزا ورکړم، د هغه قتلونو انتقام به ترې نه واخلم کوم چې هغه په یزرعیل کښې کړی دی. او زه به د اسرائیل بادشاهی هم ختمه کړم. ۵) په هغه ورځ به زه د یزرعیل په وادی کښې د اسرائیل د فوجی لښکرو طاقت ختم کړم." ۶) جمر یو ځل بیا امیدواره شوه او په دې ځل یې یوه لور پیدا شوه. او مالک خدای هوسيع ته وفرمائیل، "په هغې باندې "لورحامه" یعنې په چا چې رحم نه دے شوی نوم کېږده، ځکه چې زه به نور په بنی اسرائیلو باندې رحم نه کوم، او نه به زه هغوی معاف کوم. ۷) خو زه به د یهوداه په خلقو رحم کوم، زه به هغوی د خپلو دشمنانو نه، نه په وسلو، او نه په لښکرو، نه په آسونو او نه په جنگی گاډو، بلکې زه مالک خدای د هغوی خدای پاک به هغوی په خپل زور او قدرت سره بچ کړم." ۸) کله چې جمر خپله لور، لورحامه د پیو نه منع کړه، نو هغه بیا امیدواره شوه او دویم زوی یې پیدا شو. ۹) نو مالک خدای هوسيع ته وفرمائیل، "په هغه باندې "لوعمی" یعنې زما قوم نه دے نوم کېږده، ځکه چې بنی اسرائیل زما خلق نه دی او زه د هغوی خدای پاک نه یم."

د اسرائیل د ملک بیا آبادېدل

۱۰) خو یو وخت راتلونکے دے چې بنی اسرائیل به د سمندر د شگو په شان بې شمېره شی او څوک به یې نه شمېرلے شی او نه به یې څوک ناپ کولے شی. نو بیا په هغه ځای کښې چرته چې هغوی ته وئیلے شوی ؤو چې، "تاسو زما خلق نه یئ،" هلته به هغوی ته وئیلے شی چې، "تاسو د ژوندی خدای پاک بچی یئ." ۱۱) د یهوداه او اسرائیل خلق به بیا په یو ځای راغونډ شی او د ځان دپاره به یو مشر خوښ کړی. او هغوی به په یو ځای د جلاوطنی نه راواپس شی. نو دا به د یزرعیل دپاره یوه لویه ورځ وی.

۲) ۱) هغه وخت په خپلو وروڼو باندې "عمی" یعنې "زما خلق" او خپلو خوښو باندې "رحامه" یعنې "چې په چا رحم شوی وی" نومونه کېږدئ.

بې وفا جمر او بې وفا بنی اسرائیلیان

۲) "خپله مور اسرائیل ورته ځکه چې هغه زما ښځه نه ده او زه د هغې خاوند نه یم. هغې ته ووايئ چې د خپل مخ نه د کنجرتوب پرده لرې کړی او هغه خوشبوئی لرې کړی چې د هغې سینې څرگندوی. ۳) گنې زه به هغه داسې برېښه کړم لکه څنگه چې د پیدا کېدو په ورځ وه. زه به هغه د وچې او شاپې زمکې په شان کړم او د تندې د لاسه به یې ووژنم. ۴) زه به د هغې په بچو رحم نه کوم، ځکه چې هغوی حرامیان دی. ۵) او د هغوی مور زنا کړې ده، د چا نه چې هغوی پیدا دی هغوی پېر د شرم حرکتونه کړی دی. هغې وئیلی دی چې، "زه به په خپلو عاشقانو پسې لاړه شم، ځکه چې هغوی ما له خوراک، اوبه، وړی او د لټې جامې، د زیتونو تېل او شراب راکوی." ۶) نو زه به هغه د ازغو په بار کښې راگېره کړم او د هغې په لار کښې به یو

دېوال جوړ کړم، چې د هغې نه خپله لاره ورکه شی. ﴿٧﴾ هغه به په خپلو عاشقانو پسې منډې وهی خو هغه به نه شی ورسېدې. هغه به خپل عاشقان لټوی خو پېدا به یې نه کړی. نو بیا به هغه ووايي، ”زه خپل خاوند له واپس ورځم. مخکېنې زما ژوند د اوس نه ډېر بشه وو.“ ﴿٨﴾ هغې ته پته نه وه چې زه هغه ذات یم چا چې هغې له غله، مړی، د زیتونو تېل او هغه ډېر سره زر او سپین زر ورکړل. خو هغې هغه هر څه بل بُت ته په عبادت کېنې پېش کړل. ﴿٩﴾ نو په دې وجه د لوی په وخت کېنې به زه د هغې نه خپل د فصل او د انگورو د میو نعمتونه واپس واخلم او کومه وړی او لټه چې ما ورکړې وه چې برېښه نه شی هغه به ترې واخلم. ﴿١٠﴾ زه به د هغې د عاشقانو په وړاندې د هغې شرم ښکاره کړم او هیڅوک به یې زما نه نه شی بچ کولې. ﴿١١﴾ زه به د هغې ټول اخترونه ختم کړم، زه به د هغې میاشتني او د کال او د سبت د ورځې خوشحالی ختمې کړم او د هغې نور ټول اخترونه به ختم کړم. ﴿١٢﴾ زه به د هغې د انگورو بوټی او د اینځرو ونې تباه کړم، هغې به وئیل چې دا هغه گټه ده چې ما له خپلو عاشقانو راکړې ده. زه به د هغې باغونه په ځنگل بدل کړم او ځنگلی ځناور به د دې مېوه خوری. ﴿١٣﴾ زه به هغې له د هغه ورځو په وجه سزا ورکړم کله چې هغې زه هېر کړم او بلل ته به یې خوشبویي سوزولې او والی او کالی به یې واچول او په خپلو عاشقانو پسې به روانه وه. مالک خدای دا فرمائیلی دی.

د مالک خدای د خپل قوم سره مینه

﴿١٤﴾ خو زه به یو ځل بیا هغه رضا کړم. زه به هغه صحرا ته بوځم، او هلته به ورسره خوږې خبرې وکړم. ﴿١٥﴾ هغې له به د انگورو باغونه بیا ورکړم او د مصیبت وادی نه به د امید دروازه جوړه کړم. هغه به زما هغه شان خبره منی لکه چې په ځوانی کېنې یې منله، چې کله د مصر نه راوتله. ﴿١٦﴾ مالک خدای فرمائی، نو په هغه ورځ به ما ته ”خپل خاوند“ ووايي او نور به ما ته ”مالک بل“ نه وائي. ﴿١٧﴾ ځکه چې زه به د بل معبودانو نومونه ستا د خولې نه لرې کړم، او بیا به هیڅکله د هغوی د نومونو ذکر ستا په خوله نه وی. ﴿١٨﴾ په هغه وخت کېنې به زه د ټولو ځنگلی ځناورو او د هوا مارغانو سره او په زمکه ښوئېدونکو ځناورو سره یو لوظ وکړم، نو هغوی به زما خلقو ته نقصان نه رسوی. زه به د هغه ملک نه د جنگ ټولې وسلې، توري او غشی لرې کړم او زما خلق به په امن او سکون سره ژوند تېروي. ﴿١٩﴾ زه به تا همېشه دپاره خپله ښځه جوړه کړم، او تا ته به صداقت، انصاف، نه ختمېدونکې مینه او رحم وښایم. ﴿٢٠﴾ زه به په وفاداری سره تا خپله کړم، او بیا به ته ما وپېژنې چې زه مالک خدای یم. ﴿٢١﴾ مالک خدای فرمائی، په هغه وخت کېنې به زه د آسمان واورم او ورځې به پېدا کړم، او آسمان به د زمکې واورې او باران به وه وروم. ﴿٢٢﴾ زمکه به د غلې، انگورو او د زیتونو د ونو واورې او تنده به یې مړه کړی، او دا ټول څیزونه به د یزرعیل وادی ته برکت ورکړی. ﴿٢٣﴾ په هغه وخت کېنې به زه د بنی اسرائیلو یو تخم وکړم او ځان دپاره به یې زرغون کړم. زه به هغه خلقو ته خپل رحم وښایم په چا چې رحم نه دې شو، او کوم خلق چې زما قوم نه وو هغوی ته به زه خپل قوم ووايم، او هغوی به راته خدای پاک ووايي.

حضرت هوسیع او د هغه بې وفا ښځه

﴿٢٤﴾ مالک خدای ما ته وفرمائیل، ”بیا لاړ شه او خپلې ښځې سره مینه کوه اگر چې هغه د خپل عاشق سره زنا کوی. ته به د هغې سره هغه شان مینه کوې لکه څنگه مینه چې زه د بنی اسرائیلو سره کوم، اگر چې هغوی نورو معبودانو ته اوږېدلی دی او بُتانو ته د کشمشو نذرانې پېش کول خوشبوی.“ ﴿٢٥﴾ نو ما د هغې د مهر دپاره پینځلس د سپینو زرو سیکې او یو نیم سل کلو اوریشې ورکړې. ﴿٢٦﴾ ما هغې ته ووئیل چې، ”ته به ډېره موده زما په کور کېنې اوسېږې، او په دې دوران کېنې به زنا نه کوې او هیچا سره به جنسی تعلق نه ساتې، ما سره هم نه.“ ﴿٢٧﴾ او د بنی اسرائیلو به هم دغسې حال وی. تر ډېرې مودې به بادشاهان او آفسران نه لری، نه به قربانۍ پېش کوی، نه به یې مقدسې ستنې وی او نه به یې امامان وی، او بُتان به هم ورسره نه وی. ﴿٢٨﴾ د هغې نه پس به بنی اسرائیلیان راواپس شی او د مالک خدای خپل خدای پاک او د خپل بادشاه داؤد د اولاد لټون به کوی. په آخری ورځو کېنې به هغوی رپږېدو سره مالک خدای ته راځی او د هغه برکتونه به حاصلوی.

د بني اسرائيلو خلاف د مالڪ خُداي الزامونه

۴ ﴿۱﴾ اے بني اسرائيلو، د مالڪ خُداي كلام واورئ. مالڪ خُداي د دې مُلك په اوسېدونكو الزام لگوي چې، ”په دې مُلك كښې نه وفا شته او نه په كښې مينه شته او دا خلق خپل خُداي پاك نه پېژني. ﴿۲﴾ ښېرې، دروغ، قتلونه، غلاگانې او زناگانې عام شوې دي، او د قتلونو يوه سلسله روانه وي. ﴿۳﴾ او په دې وجه مُلك غمژن دے، او د دې اوسېدونكي به مرگي حال شي. ځنگلي ځناور، مارغان تر دې چې كبان هم مړه كېږي.

د مالڪ خُداي په امامانو الزام لگول

﴿۴﴾ هسې چا ته گوته مة نيسئ او مة په بل چا د الزام لگولو كوشش كوي. اے امامانو زما گيله ستاسو نه ده. ﴿۵﴾ تاسو په رڼا ورځ تيندكونه خورئ، او ستا پېغمبران هم تاسو سره د شپې تيندكونه خوري. زه به ستاسو مور يعنې بني اسرائيل تباہ كړم. ﴿۶﴾ زما خلق تباہ دي ځكه چې هغوي سره صحيح علم نشته. په دې سبب چې تاسو علم رد كړے دے، زه تاسو رد كوم چې تاسو به نور زما امامان نه يئ. او لكه چې تاسو د خپل خُداي پاك شريعت هېر كړے دے زه به هم ستاسو اولاد له د امامانو جوړېدو عزت ورنه كړم. ﴿۷﴾ څومره چې امامان زياتېږي نو دومره هغوي زما خلاف گناه كوي. زه به د هغوي عزت په بې عزتي بدل كړم. ﴿۸﴾ هغوي زما د خلقو د گناه نذرانې خوري، هغوي په دې لالچ كښې وي چې خلق ډېر گناهونه وكړي. ﴿۹﴾ امامانو او خلقو سره به يو شان سلوك كېږي، زه به اوس خلقو او امامانو دواړو له د هغوي د بدو عملونو سزا وركوم. ﴿۱۰﴾ هغوي به خوراك كوي خو بيا به هم اوږي وي. هغوي به لكه د هغه كنجرو په شان وي خو د دې نه به ورته هيڅ نه حاصلېږي، ځكه چې هغوي مالڪ خُداي پرېښي دے او نورو معبودانو ته اوږېدلي دي.

د بني اسرائيلو بُت پرستي

﴿۱۱﴾ مے كه زارۀ وي او كه نوي وي نو دا دواړه زما د خلقو عقل خرابوي. ﴿۱۲﴾ هغوي خپلو د لرگي بُتانو سره مشوره كوي، د هغوي خيال دا وي چې د هغوي امسا هغوي ته د راتلونكي وخت حال وئيلے شي. د هغوي د بُت پرستي شوق هغوي لكه د زناكاره ښځې په غلطه لار روان كړي دي. هغوي زنا كړې ده چې خپل خُداي پاك يې پرېښي دے. ﴿۱۳﴾ د غرونو دپاسه هغوي قرباني پېش كوي او هغوي په غرونو د څېرې، چنار او يا بل كوم بوټي لاندې ځكه خوشبويي سوزوي چې د دې سورے ډېر ښائسته وي. نو په نتيجه كښې ستاسو د لويو نه به كنجرې جوړې شي او ستاسو انږوريانې به زنا شروع كړي. ﴿۱۴﴾ زه به ستاسو لويو له سزا نه وركوم كله چې هغوي كنجرتوب شروع كوي او نه به ستاسو انږوريانو له سزا وركوم كله چې هغوي زنا كوي. ځكه چې بني اسرائيليان سړي پخپله د كنجرو سره عياشي كوي كله چې هغوي قرباني پېش كوي. چا رښتيا وئيلې دي چې، ”څوك چې عقل نه لري نو هغه تباہ شي.“ ﴿۱۵﴾ اے بني اسرائيله، اگر چې ته زنا كوي، خو يهوداه دې داسې گناه نه كوي. په جلال يا په بيت آون كښې عبادت مة كوه او نه چې هلته د ژوندی مالڪ خُداي په نوم قسم وخورئ. ﴿۱۶﴾ د ضدی سخی په شان بني اسرائيل ضدی دے. نو بيا مالڪ خُداي څنگه هغه د څران په لوي مېدان كښې لكه د يو گډوډي په شان وڅروي؟ ﴿۱۷﴾ بني اسرائيل خپل ځان بُتانو ته حواله كړے دے، هغه پرېږدئ. ﴿۱۸﴾ كله چې هغوي ښه ډېر شراب وڅښي نو هغوي د كنجرو سره په عېش عشرت كښې ډوب شي او د عزت په ځاي بې عزتي خوښه كړي. ﴿۱۹﴾ هغوي به داسې ورك شي لكه چې هوا يې يوسي او هغوي به د خپلو قربانو په وجه په شرم وشرمېږي.“

۵ ﴿۲۰﴾ ”اے امامانو، دې ته غور ونيسئ. اے بني اسرائيلو واورئ، اے د شاهي خاندان خلقو توجو وكړئ. عدالت ستاسو خلاف فېصله كړې ده. ځكه چې تاسو د خلقو دپاره دام جوړ شوي چې په مصفاه او تيور كښې مو د بُتانو عبادت كړے دے. ﴿۲۱﴾ او په شطيم كښې تاسو زوره كنده كنستې ده، خو زه به تاسو ټولو له سزا دركوم. ﴿۲۲﴾ زه بني اسرائيل ډېر ښه پېژنم، د دې بدی زما نه پټه نه ده. بني اسرائيلو كنجرتوب كړے دے چې زه يې پرېښي يم او هغه ناپاڪه دے.“

د هوسيع د بُت پرستی خلاف خبرداري ورکول

۴ د خلقو بد عملونه هغوی ته دا اجازت نه ورکوی چې خپل خدای پاک ته واپس راوگرځي. ځکه چې د زنا عادت هغوی په خپل قابو کښې اخستی دی او هغوی مالک خدای نه پېژني. ۵ د بنی اسرائیلو غرور د هغوی خلاف گواهی ورکوی. هغوی به د خپلې گناه په وجه راوغورزېږي او د يهوداه خلق به هم ورسره راوغورزېږي. ۶ کله چې هغوی خپلو رمو او څاروو سره د مالک خدای لټون له راځي، نو هغوی به يې پېدا نه کړي شې ځکه چې هغه دوی پرېښی دی. ۷ هغوی د مالک خدای سره بې وفایي کړې ده، او حرامیان بچي يې پېدا کړي دی. نو اوس به نوې میاشت هغوی سره د جائیداد لوار تېر کړي.

د اسرائیل او يهوداه په مینځ کېښې جنگ

۸ په جبعه کېښې د جنگ دپاره بېگلې وغږوئ. په راما کېښې د خبرداری دپاره آواز وکړئ. په بیت آون کېښې جنگی نعره ووهئ. اې بنیامینانو، تاسو مخکېښې شې مونږ درپسې یو. ۹ د عدالت ورغ راروانه ده او د اسرائیل ملک به تباہ شې. اې بنی اسرائیلو، زه دا اعلان کوم چې داسې به ضرور کېږي. ۱۰ مالک خدای فرمائي، ”د يهوداه آفسران داسې دی څوک چې د زمکې حدود زیاتولو دپاره پوښې بې ځایه کوي. نو زه به خپله غصه په هغوی باندې لکه د سپلاب په شان نازله کړم. ۱۱ په اسرائیل به ظلم وشي او زما د فېصلې لاندې به چڅنی شي، ځکه چې هغه به په شوق د بې کاره بتانو عبادت کولو. ۱۲ زه به اسرائیل داسې تباہ کړم لکه چې چینجې وړې خوري. او يهوداه به لکه د سخا پو لرگی په شان کمزورې کړم. ۱۳ کله چې اسرائیل خپله بیماری او يهوداه خپل زخمونه ولیدل، نو اسرائیل لارل چې د اسور د لوی بادشاه نه مدد وغواړي، خو هغه نه دوی ته شفا ورکولې شوه او نه يې د دوی د زخمونو علاج کولې شو. ۱۴ زه به په اسرائیل باندې لکه د ازمری په شان او په يهوداه باندې لکه د تکره ازمری په شان حمله وکړم. زه به په خپله هغوی ټوکړې ټوکړې کړم، زه به هغوی راکاږم او هیڅ څوک به يې رانه خلاصولې نه شي. ۱۵ زه به بیا خپل ځای ته راواپس شم، ترڅو چې هغوی خپله ملامتیا ومنی او ما ته راوگرځي. او چې کله به هغوی مصیبت راشي نو هغوی به زما سخت تلاش شروع کړي.“

توبه ویستل

۶ ”راځئ، چې مالک خدای ته راوگرځو. هغه مونږ تیکه تیکه کړي یو، خو اوس به هغه مونږ له شفا راکوي. هغه مونږ زخمی کړي یو، خو اوس به هغه زموږ د زخمونو مرهم پټي کوي. ۱ په ډېر لږ وخت کېښې به هغه مونږ بحال کړي او په لږ وخت کېښې به شفا راکړي او داسې به مونږ د هغه په حضور کېښې ژوند تېروو. ۲ راځئ چې هغه وپېژنو، راځئ چې پوره کوشش وکړو چې مالک خدای ښه وپېژنو. هغه به یقیناً مونږ له داسې راځي لکه څنگه چې هر سحر نمر راخېږي، لکه څنگه چې د ژمې باران ورپېږي، لکه څنگه چې د سپرلی باران زمکه اوبه کوي.“ ۳ مالک خدای فرمائي، ”اې اسرائیله او يهوداه، زه تاسو سره څه وکړم؟ ستاسو مینه ما سره لکه د سحر د دوند په شان زر ختمه شي او لکه د سحر د پرځې په شان زر والوځي. ۴ نو دا ځکه ما د خپلو پېغمبرانو په لاس تاسو ټوټې ټوټې کړي، او د خپلې خولې په کلام مې تاسو ووژلي. زما د انصاف رڼا لکه د نمر راخېږي. ۵ زه غواړم چې تاسو وفاداری وښایئ نه چې قربانی وکړئ. ستاسو د سوزېدونکو نذرانو نه زیات زه غواړم چې تاسو ما وپېژنئ. ۶ خو په آدم نومي ښار کېښې تاسو لوظ مات کړو او هلته مو ما سره بې وفایي وکړه. ۷ جلعاد ښار د بدعملو نه ډک دے، هر طرف ته د وینې داغونه دي. ۸ امامان د پاکوانو د هغه قبیلې په شان دی چې هغوی د چا د لوټ کولو دپاره غلی ناست وی. هغوی د شکم په لاره باندې قتلونه کوي، او هر قسم گناه کوي. ۹ ما په اسرائیلو کېښې ډېر بد بد کارونه لیدلي دي. زما خلقو د بتانو د عبادت په وجه خپل ځانونه ناپاکه کړي دی چې زناکاری ده. ۱۰ اې د يهوداه خلقو، ما ستاسو د سزا وخت هم مقرر کړې دے، اگر چې ما غوښتل چې هغوی بحال کړم.“

۷ ”کله چې زه اسرائیلو له شفا ورکول غواړم نو د دوی گناه راته څرگنده شي او د سامریه بدکاری راته ښکاره شي. ځکه

چي هغوى د چل کارونه کوي، غله کورونو ته وراوړي او غلاگانې کوي، او پاکوان په لارو کښې خلق لوټ کوي. (۲) هغوى د دې نه ناخبره دي چې ما ته د هغوى ټول بد عملونه ياد دي. د هغوى گناهونه په هر ځای کښې څرگند دي، دا ټول ما ته ښکاري.

په محل کښې سازش جوړېدل

(۳) هغوى په خپلو بدو منصوبو بادشاه خوشحالوي، او په دروغو وئيلو باندې آفسران خوشحالوي. (۴) هغوى ټول زناکاران دي. هغوى لکه د سور کړې شوي تنور په شان دي چې دومره گرم وي چې د نانباي د لاس وروړو ضرورت ورته نه وي. که هغه اوږه واغړي او هغه خمبیره شي نو بيا هم تنور دومره گرم وي چې روتې به پرې پخې شي. (۵) په شاهي جشن کښې آفسران په ميو ځان نشه کړي، او مسخره کوونکو له لاس ورکوي. (۶) د هغوى زړونه لکه د تنور په شان د خپلو بدو منصوبو په وجه سوزي. د هغوى غصه ټوله شپه بې لمبو سوزي او په سحر کښې لکه د اور لمبې وکړي. (۷) هغوى ټول لکه د تنور لمبه دي او خپل حکمرانان لوار تېروي. د هغوى ټول بادشاهان راپرېوتل، خو يو هم ما ته دعا نه کوي.

بنی اسرائیل او نور قومونه

(۸) بنی اسرائیل خپل ځان لکه د اوږو په شان نورو قومونو سره اغېلې دې. بنی اسرائیل لکه د هغه روتې په شان دې چې صرف يو مخ يې پوخ شوې وي. (۹) د پردی ملک خلق د هغه طاقت خوري خو هغه ته د دې پته نشته، د هغه سر د سپينو وېشتو نه ډک دې خو هغه ته د دې پته نشته. (۱۰) د بنی اسرائیل غرور د هغه خلاف گواهي ورکوي، خو بيا هم هغوى مالک خدای خپل خدای پاک ته نه راگرځي. د دې هر څه باوجود هغوى د هغه د لټون نه انکار کوي. (۱۱) بنی اسرائیل د کم عقلي گوگوشکې په شان دي چې په آسانه دوکه کېږي. اول يې مصر د مدد دپاره راوغوښتو او بيا يې د پناه دپاره اسور ته ورمندې کړه. (۱۲) خو چې کله هغوى الوخي رالوخي نو زه به پرې خپل جال ولږه کړم او د هوا د مارغانو په شان به يې ښکته راکوز کړم. د هغوى د بدعقلي په وجه به زه سزا ورکړم. (۱۳) په هغوى افسوس، ځکه چې هغوى زما نه تښتېدلي دي. هغوى تباه دي، ځکه چې هغوى زما خلاف سرکشي کړې ده. ما غوښتل چې هغوى بچ کړم، خو هغوى زما خلاف دروغ وئيلي دي. (۱۴) هغوى د زړه د اخلاصه ما ته سوال نه دې کړې، خو هغوى د پرېشاني نه په خپلو کټونو کښې ژړاگانې کوي. هغوى د غلې يا د ميو حاصلولو دپاره معبودانو ته خپل ځانونه غوځوي، خو هغوى زما خلاف بغاوت کوي. (۱۵) اگر چې هم ما د هغوى تربيت وکړو او مضبوط مې کړل، خو هغوى زما خلاف بدې منصوبې جوړوي. (۱۶) هغوى د خدای تعالی نه بغېر هر خوا گوري. هغوى د کېږي ليندې په شان نا اعتباره دي. د هغوى آفسران به د خپلې سپکې خولې د لاسه په توره مړه شي او مصريان به په هغوى پورې خندا کوي.

د بُت پرستۍ په وجه مالک خدای بنی اسرائیل رد کړل

(۱) ”د خبرداری دپاره بېگل وغږوي. دشمنان د ټپوس په شان د مالک خدای په کور راغوټه کېږي، ځکه چې هغوى ما سره لوظ مات کړې دې او زما د شريعت خلاف ورزي يې کړې ده. (۲) اوس بنی اسرائیل ما ته منت زاری کوي چې، زموږ مدد وکړه ځکه چې ته زموږ خدای پاک يې. (۳) خو بنی اسرائیلو هغه څه رد کړي دي څه چې ښه دي، نو دشمن به هغه پسې وي. (۴) هغوى زما د اجازت نه بغېر بادشاهان جوړ کړل، هغوى زما د رضا نه بغېر مشران مقرر کړل. هغوى د خپلو سرو زرو او سپينو زرو نه بُتان جوړ کړي دي او په ځان يې پخپله تباهي راوستې ده. (۵) اے سامريې. ما ستا دا سخه بُت رد کړې دې. زما غصه ستا خلاف ده، تاسو د صفا کېدو قابل نه يئ ترڅو پورې به ستاسو دا حالت جاری وي؟ (۶) اے بنی اسرائیل، ته چې د کوم بُت عبادت کوې دا يو کسبگر جوړ کړې دې، دا خدای پاک نه دې. په سامريه کښې سخه بُت به ټوټې ټوټې شي. (۷) هغوى د هوا تخم کړي، او د طوفان فصل به ربيي. د غلې فصل ولاړ دې خو وړي په کښې نه ښکاري نو د خوراک ملاوېدو په کښې څه امکان نشته. خو که څه غله په کښې وي هم، نو د پردی ملک خلق به يې وخورې. (۸) بنی اسرائیل لوار تېر کړې شوي دي. اوس هغوى په نورو قومونو کښې خواره شوي دي او د بېکاره لوبښي په شان پراته دي. (۹) هغوى اسوريانو له د مدد

دپاره تلی دی، لکه څنگه چې یوې ځنگلی خرې وار راوړې وی. دغسې بنی اسرائیل لکه د کنجرې خپل ځان په عاشقانو خرڅ کړې دے. (۱۰) اگر چې دوی خپل ځان په پېرو قومونو خرڅ کړې دے، خو اوس به زه هغوی یو ځای ته راغونډ کړم او سزا به ورکړم. د هغوی بادشاه او شهزادگان به زر د جزبې لاندې په لړزان شی. (۱۱) اگر چې بنی اسرائیل د گناه د لرې کولو دپاره د پیرې قربانگاه جوړې کړې دی، خو هم دغه قربانگاه د هغوی دپاره د گناه ځایونه شول. (۱۲) اگر چې ما هغوی دپاره خپل شریعت پېر تشریح کړو، خو هغوی ځان داسې ناغرضه کړو لکه چې دا شریعت هیو د هغوی دپاره نه وی. (۱۳) هغوی ما ته قربانی پېش کوی او د قربانی غوښې خوری. خو زه، مالک خدای د هغوی نه رضا نه یم، ما ته به د هغوی گناهونه یاد وی او سزا به ورته ورکړم، او هغوی به مصر ته واپس ځی. (۱۴) بنی اسرائیلو خپل خالق هېر کړې دے او شاهي محلونه یې جوړ کړی دی، او یهوداه د پڅو دېوالونو پېر ښارونه جوړ کړی دی. خو زه به د هغوی په ښارونو اور نازل کړم او هغه به د هغوی محلونه وسوزوی.“

د حضرت هوسیع د بنی اسرائیلو د سزا اعلان کول

۹ (۱) اے بنی اسرائیلو، د نورو قومونو په شان خوشحالی مه کوئ. تاسو د خپل خدای پاک نه اوږدلی یئ او د هغه سره مو بې وفایي کړې ده. تاسو خپل ځانونه لکه د کنجرو په شان خرڅوئ او په هر درمند کښې د نورو معبودانو عبادت کوئ. (۲) خو اوس به ستاسو د خوراک دپاره غله کافی نه وی او نه به درسره دومره انگور وی چې مے ترېنه وباسئ. (۳) بنی اسرائیلیان به د مالک خدای په ملک کښې نه پاتې کیږی، بلکې هغوی به مصر ته واپس ځی او د اسور په ملک کښې به حرام څیزونه خوری. (۴) هغوی به مالک خدای ته نه د میو نذرانې وړاندې کړې شی او نه به یې په قربانیانو رضا کړې شی. د هغوی د نذرانو روټی به د ماتم کوونکو د روټی په شان وی یعنې څوک هم چې دغه روټی خوری نو هغه به ناپاک شی. په دې به هغوی صرف خپله لوږه ختموی، خو د مالک خدای کور ته به د نذرانې په توگه نه شی وړلے. (۵) تاسو به د اختر په ورځ څه کوئ، د مالک خدای اختر به څنگه کوئ؟ (۶) گورئ که هغوی د تباهی نه وتښتی هم، نو مصر به هغوی راپوځای کړی، او میمفس به یې ښخ کړی. د هغوی د سپینو زرو خزانې به په لوڅو کښې ورکې شی، او د هغوی په کورونو کښې به د ازغو بوټی راوټوکړی. (۷) نو د سزا وخت راغلی دے، د حساب کتاب وخت رارسېدلے دے. بنی اسرائیل دې ځان پوهه کړی. تاسو وایئ چې، ”دا پیغمبر کم عقل دے. دا د روح والا بنده پاگل دے.“ نو ځکه څومره چې ستاسو گناه غټه ده نو دومره ستاسو نفرت هم زیات دے. (۸) پیغمبر د خدای پاک د طرف نه د بنی اسرائیل محافظ دے. خو چې چرته هم هغه ځی نو هلته د هغه د راگېرولو دپاره دام خور وی، بلکې د خدای پاک په کور کښې هم د هغه نه نفرت کیږی. (۹) هغوی په خپله بدعملی کښې دومره ککړ شوی دی لکه چې هغوی پېره موده مخکښې په جبعه کښې په بدعملی کښې ککړ شوی ؤو. خدای پاک ته به د هغوی گناهونه یاد وی او سزا به ورته ورکړی.

د بنی اسرائیلو گناه او د هغې سزا

(۱۰) مالک خدای فرمائی، ”کله چې ما اول ځل بنی اسرائیل ولیدل، نو دا داسې ؤو لکه چې په صحرا کښې انگور ومومی. ما ستاسو پلار نیکه داسې ولیدل لکه چې د موسم ورومبی پاڅه شوی اینگر مې لیدلی وی. خو کله چې هغوی د فغور غره ته راغلل، نو هلته هغوی خپل ځانونه شرمناک بعل بُت ته وقف کړل. نو داسې چې هغوی څه سره مینه وکړه نو د هغې په شان پلیمت شول. (۱۱) د بنی اسرائیل شان او شوکت به د مارغه په شان والوځی او د هغوی به نور بچی نه پیدا کیږی او نه به یې ښځې امیدواره کیږی او نه به یې اولاد په خپته کیږی. (۱۲) خو که د هغوی بچی پیدا هم شی، نو زه به یې ترې نه واخلم او یو به هم ژوندی پرې نه ږدم. په هغوی افسوس، ځکه چې هغوی به زه پرېږدم.“ (۱۳) ما وکتل چې بنی اسرائیل د صور په شان ښائسته شول. خو اوس به بنی اسرائیل خپل اولاد حلالولو دپاره رابهر کړی. (۱۴) اے مالک خدایه، زه ستا نه د دې خلقو دپاره څه سوال وکړم؟ د هغوی ښځې شنډې کړه. او د هغوی په سینو کښې یئ اوچ کړه.

د مالک خُداى د بنى اسرائيلو عدالت کول

١٥ مالک خُداى فرمائى، ”د هغوى ټول بد عملونه په جلال کښې شروع شول. نو هلته مې د هغوى نه نفرت شروع کړو او د هغوى د بدعملۍ په وجه به زه هغوى د خپل ملک نه وشړم. زه به د هغوى سره نوره مينه نه کوم، د هغوى ټول آفسران سرکشه دى. ١٦ بنى اسرائيل وهله شوى دى، د هغوى جرړې اوچې شوې دى او هيڅ مېوه به نه نيسي. خو که د هغوى بچي پيدا هم شي، نو زه به د هغوى گران اولاد ووژنم.“

د پېغمبر بنى اسرائيلو له خبردارۍ ورکول

١٧ زما خُداى پاک به هغوى رد کړي، ځکه چې هغوى ورته غوږ نه نيولو او هغوى به په قومونو کښې در په در گرځي.

١٠ بنى اسرائيل د انگورو زرخيزه بوټې وو چې ښه کافي مېوه به يې نيوله. خو څومره چې يې مېوه زياتېده نو دومره ډېرې به يې د بُتانو قربانگاه جوړولې. څومره چې د هغوى ملک ترقي کوله نو دومره يې د بُتانو مخصوص ستنې ښائسته کولې. ١٢ د چا زړونه چې د دوکې نه پک دى نو هغوى ته خو به د خپلو گناهونو سزا ملاوېږي. خُداى پاک به د هغوى قربانگاه وړانې کړي او د هغوى مقدسې ستنې به ټوټې ټوټې کړي. ١٣ نو خلق به ډېر زر دا خبره وکړي چې، ”زمونږ بادشاه ځکه نشته چې مونږ د مالک خُداى نه نه پرېدو. خو که بادشاه وې هم، نو هغه زمونږ دپاره څه کولې شول؟“ ١٤ هغوى لافې کوي، د دروغو قسمونه خوري او تشې وعدې کوي. د هغوى انصاف د هغه زهرژن بوټو په شان دى چې د تخم دپاره تيار پټي کښې پخپله رازرغون شي. ١٥ د سامريه ښار اوسېدونکي د يرې نه رپردي چې په بيت آون کښې به د سخي بُت سره څه کيږي. د دې خلق به د دې دپاره ژړا کوي، او د دې امامان به د دې شان او شوکت يادوي او ماتم به کوي، ځکه چې دا به د دوى نه بل ملک ته يورلې شي. ١٦ هغه بُت به اسور ته يورلې شي چې عظيم بادشاه ته په محصل کښې پېش کړې شي. بنى اسرائيل به بې عزته شي او وبه شرميرى ځکه چې هغوى په دې بُت باندې يقين کولو. ١٧ سامريه او د هغې بادشاه به داسې يورلې شي لکه چې د اوبو دپاسه د لرگي يوه ټوکره وي. ١٨ د آون علاقائى عبادتخانې به تباه شي چرته چې بنى اسرائيلو گناه کوله. د هغوى په قربانگاهو باندې به وابښه او ازغى راشنه شي. نو خلق به غرونو ته چغې وهى چې، ”مونږ پټ کړه.“ او غونډو ته به چغې وهى چې، ”په مونږ راپرېوځه.“

د مالک خُداى د بنى اسرائيلو سره د عدالت اعلان کول

١٩ مالک خُداى فرمائى، ”اے بنى اسرائيله، د هغه وخت نه چې تا په جبعه کښې گناه کوله تر اوسه پورې هم هغه شان گناه کوې. نو ولې دا مناسبه نه وه چې په دغه بدعملو په جبعه کښې جنگ راغلو؟ ٢٠ نو اوس چې کله زما مرضى وي زه به تاسو له سزا درکړم. قومونه به ستاسو خلاف راجمع شي کله چې تاسو ته ستاسو د گناهونو سزا دوه چنده ملاو شي. ٢١ اسرائيل يو تربيت يافته سخرې دى او ښه په شوق غنم غوښل کوي. خو بيا ما په خپله د دې په ښائسته څپت د سخت محنت دپاره جغ کېښودو. ما يهوداه يوې کولو ته جوړ کړې دى او اسرائيل به دا په خپله ماله کړي. ٢٢ ما ورته ووييل چې، د صداقت ښه تخم وگره نو د مينې فصل به وربښي. د خپلو زړونو سخته زمکه يوه وکړئ ځکه چې اوس د مالک خُداى د لټون وخت دى چې هغه راشي او په تاسو د صداقت باران ورووي. ٢٣ خو تا بدعملى وکړله او د بې انصافۍ فصل دې وربېلو. تا د دوکې مېوه خوړلې ده. ځکه چې تا په خپلو جنگي گادو او په خپلو بې شمېره فوجيانو اعتبار کولو. ٢٤ نو ځکه به ستا په خلقو جنگ راشي او ستاسو ټولې قلعي به تباه شي. دا به هم هغه شان وي لکه څنگه چې شلمن بادشاه بيت اربيل په جنگ کښې تباه کړو او ميندې يې سره د هغوى د بچو زمکې له راوويستلې. ٢٥ نو اے د بيت ايل خلقو، تاسو سره به هم داسې کار کيږي، ځکه چې ستاسو بدعملى د حد نه زياته ده. څنگه چې د عدالت ورځ شروع شي، نو د اسرائيل بادشاه به تباه او برباد شي.“

د خُدائِ پاک د خپلو سرکشه خلقو سره مینه

۱۱) مالک خُدائِ فرمائی، ”کله چې بنی اسرائیل د پروکی ماشوم په شان وو، نو مینه مې ورسره کوله، او ما خپل زوی د مصر نه راوبللو. (۲) خو چې خومره ما ورته آوازونه کول، نو هغه هومره زما نه لرې کېدو. زما خلقو د بعل بُتانو ته قربانۍ پېش کړې، او بُتانو ته یې خوشبویۍ سوزولې. (۳) ما پخپله بنی اسرائیل ته د گرځېدو چل وښودلو، ما د هغه لاس نیولې وو او د هغه رهنمائی مې کوله، خو هغه ته پته نه لگېده او نه یې پرواه ساتله چې هغه زه وم چې د هغه خیال مې ساتلو. (۴) ما بنی اسرائیل د خپلې مینې او رحم رسی سره ځان ته رانزدې کړو. ما د هغه د خپت نه جغ اوچت کړو، او زه په خپله ورته شوم او خوراک مې ورکړو. (۵) خو هغوی به مصر ته واپس شی او د اسور بادشاه به په هغوی حکومت کوی، ځکه چې هغوی ما ته د راگرځېدو نه انکار کړې دے. (۶) د هغوی په ښارونو کېنې به جنگ کوی او د ښار دروازې به یې ماتې کړې. هغوی به د خپلو غلطو منصوبو له وجې تباہ کړې. (۷) زما خلقو کلکه فېصله کړې ده چې ما پرېږدی. هغوی په خوله خو ما ته حق تعالی وائی خو زه به هغوی بچ نه کړم. (۸) اے بنی اسرائیله، زه تا څنگه پرېښودې شم؟ زه تا څنگه دشمن ته حواله کولې شم؟ زه تا څنگه لکه د ادمه نورو ته حواله کولې شم؟ یا دې د ضبوتیم په شان څنگه تباہ کولې شم؟ زما اراده سراسر بدله شوه. ځکه چې زما بې مثاله مینه ستا دپاره راوچته شوه. (۹) زه به تا له په غصه کېنې سزا نه درکوم، زه به بنی اسرائیل بیا نه تباہ کوم. ځکه چې زه بنی آدم نه یم بلکې خُدائِ پاک یم. زه مقدس ذات یم او ستاسو په مینځ کېنې استوگنه کوم. زه به بیا په غضب کېنې نه راځم. (۱۰) کله چې زه د خپلو خلقو په دشمنانو د ازمری په شان وغورېږم نو زما خلق به په ما پسې راروان شی. هغوی به د نمریږواته طرف نه په منډه منډه راشی. (۱۱) هغوی به په یرې او رېږدېدو سره د مارغانو په شان د مصر نه راشی او د اسور نه به د گوگوشکو په شان واپس راشی. زه به هغوی خپلو کورونو ته واپس راولم. ما، مالک خُدائِ دا فرمائیلی دی.

د اسرائیل او د یهوده د خلقو بدی بیانېدل

۱۲) اسرائیل زه په دروغو سره رانیولې یم، او دوکې سره یې زما محاصره کړې ده. خو یهوده تر اوسه پورې د خُدائِ پاک فرمانبردار دے، او مقدس ذات سره وفادار دے.

۱۲) بنی اسرائیل چې ټوله ورځ هر کار هم کوی نو هغه بې فائده وی. دوکه او ظلم زیاتې په هغوی کېنې زیاتېږی. د اسور سره د معاهدې باوجود خو بیا هم مصر ته د زیټونو تېل لېږی. (۲) مالک خُدائِ به په عدالت کېنې یهوده سره هم جنگېږی. هغه به بنی اسرائیل له د هغه د عمل په مطابق سزا ورکوی او هغه ته به د خپل عمل بدله ملاوېږی. (۳) یعقوب هم د مور په خېټه کېنې خپل ورور د پوندې نه ونیوو او کله چې بالغ شو، نو هغه خُدائِ پاک سره جگړه وکړه، (۴) هغه د یوې فرشتهې خلاف جنگ وکړو او جنگ یې وگټلو. هغه وژړل او د برکت سوال یې وکړو. په بیت ایل کېنې خُدائِ پاک هغه ته څرگند شو او کلام یې ورسره وکړو. (۵) مالک خُدائِ رب الافواج، مالک خُدائِ د هغه نوم دے. (۶) نو اوس خپل خُدائِ پاک ته راوگرځی. د هغه مینه او انصاف قائم ساتی او همپشه د هغه نه په امید کېنې اوسئ.

د بغاوت لوی تاریخ

۷) بنی اسرائیل هغه تاجران دی چې په لاس کېنې یې د بې ایمانۍ تله وی او د دوکې کولو سره مینه کوی. (۸) بنی اسرائیل وائی، ”زه پېر مالداره یم، زه دولت مند شوی یم. هیڅوک به دا ثابت نه کړی چې په دې ټول مال حال حاصلولو کېنې زما نه څه قصور یا گناه شوې ده.“ (۹) خو زه، مالک خُدائِ ستاسو هغه خُدائِ پاک یم چې چا د مصر نه راوویستلی، زه به یو ځل بیا تاسو د پخوا په شان په خېمو کېنې اوسوم لکه چې هر کال د جونگړو په اختر کېنې اوسېږی. (۱۰) ما د پېغمبرانو سره کلام وکړو او ما پخپله پیرې رویاگانې څرگندې کړې او د پېغمبرانو په ذریعه مې درته تعبیر کړې. (۱۱) خو په جلعاد کېنې د بُتانو عبادت کېږی او څوک چې د هغوی عبادت کوی هغوی د هیڅ کار نه دی. او په جلعاد کېنې هم هغوی غویان قربانۍ کوی خو د

هغوی د قربانو د ځایونو نه د کاپو پیری جوړ شوی دی لکه څنگه چې د یوه شوی پتی په غاړه کبني د کاپو پیری پراته وی. (۱۲)
 یعقوب آرام وطن ته وتبستېدو، هلته هغه د بنخي حاصلولو دپاره خدمت وکړو، د هغې په عوض کبني هغه گډې خړولې. (۱۳)
 خو بیا مالک خدای د یو پېغمبر په وسیله بنی اسرائیل د مصر نه رابهر کړل او د یو پېغمبر په ذریعه یې د هغه خیال وساتلو. (۱۴)
 خو بنی اسرائیل مالک خدای سخت غصه کړې دے، هغه چې کومه وینه تویه کړې ده اوس به ورسره د هغې حساب کیږی،
 هغه چې د مالک خدای توهین کړې دے د هغې مناسبه سزا به ورکوی.

د بنی اسرائیلو سره آخری عدالت کېدل

۱۳ (۱) ستاسو مشرانو به چې کله هم خبرې کولې نو ټول اسرائیلیان به رپرېدل، که څه هم چې دوی اهرم خلق وو بلکې بل ته په عبادت کولو سره یې گناه وکړه او په دې کولو سره هغوی خپله تباهی یقینی کړه. (۲) اوس هغوی گناه کولو کبني اضافه کوی او خپلو ځانونو دپاره د سپینو زرو نه بټان جوړوی. بیا چې انسان د خپلو لاسونو مهارت سره کوم بټان جوړ کړی وو نو هم هغه بټانو ته وائی چې، ”دې ته قربانی پېش کړی. او دا د سخی بټ ښکل کړی.“ (۳) نو ځکه دا خلق به د سحر د دهنده په شان عارضی وی او د سحر په نمر کبني د زر ختمېدونکې پرځې په شان وی. هغوی به د هغه بوسو په شان وی چې هوا یې د درمند نه وړی، هغوی به د انگیتې د لوړی په شان وی. (۴) خو زه مالک خدای ستاسو خدای پاک یم، چا چې تاسو د مصر نه راوویستلی. زما نه بغېر بل خدای مه منی ځکه چې زما نه بغېر بل خلاصونکې نشته. (۵) ما په صحرا کبني ستاسو خیال ساتلې دے په هغه اوچ بیابان کبني چرته چې هیڅ اوبه نه وې. (۶) خو کله چې تاسو په خپله بڼه ماړه شوئ نو تاسو مغروره شوئ او زه مو هېر کړم. (۷) نو زه به اوس په تاسو باندې لکه د ازمری په شان حمله وکړم. د پړانگ په شان به زه تاسو ته په لار کبني پټ ناست یم. (۸) زه به په تاسو باندې لکه د هغه مېلو په شان حمله وکړم چې بچی ترېنه پټ کړې شوی وی او ستاسو سینه به وشلوم. لکه د ازمری به مو لوار تېر کړم او لکه د یو ځنگلی ځناور به مو ټوټې ټوټې کړم. (۹) اے بنی اسرائیله، زه تاسو تباہ کوم، ځکه چې تاسو زما خلاف یی، نو ځوک به ستاسو مدد کوی؟ (۱۰) اوس ستا بادشاه چرته دے چې هغه ستا ټولو ښارونو ته راشی او تا بچ کړی؟ او ستا هغه مشران چرته دی چې تا به غوښتل، او وئیل به دې چې ما له بادشاه او آفسران راکړه. (۱۱) ما په خپله غصه کبني تاسو له بادشاهان درکړی دی او په قهر کبني مې درنه اخستی دی. (۱۲) د بنی اسرائیلو گناهونه او جرمونه لیکلې شوی دی او د حساب دپاره دا محفوظ پراته دی. (۱۳) د ماشوم د پیدا کېدو درد شروع شوی دے خو هغه ماشوم ناپوهه دے، او نه غواړی چې د مور د خپتې نه راوځی. (۱۴) زه ولې فدیبه ورکړم او هغوی د عالم ارواح نه آزاد کړم؟ زه هغوی د مرگ د پنچې نه ولې خلاص کړم؟ اے مرگه، ستا د طاقت هغه لسه څه شوه؟ اے عالم ارواح ستا بریادی څه شوه؟ هغې نه کار واخله ځکه چې زه به رحم نه کوم. (۱۵) که څه هم بنی اسرائیل د لوخو د پانو په شان راشنه کیږی، نو زه به نمرخاته طرف نه یوه گرمه هوا راولېږم او هغه هوا به د هغوی کوهی او چینې اوچې کړی. دا به د ځان سره ټول قیمتی څیزونه یوسی. (۱۶) سامریه به د خپل قصور سزا برداشت کوی، ځکه چې هغې زما خلاف سرکشی کړې ده. د سامریه خلق به په جنگ کبني مړه شی، د هغوی ماشومان به په زمکه راوغورزولې شی او د هغوی د امیدوارو ښځو خپتې به وڅیرلې شی.

د حضرت هوسیع بنی اسرائیلو ته منت کول

۱۴ (۱) اے بنی اسرائیله، مالک خدای خپل خدای پاک ته راوگرځه، ولې چې ستا گناهونه ستا د راغورزېدو سبب جوړ شوی دی. (۲) مالک خدای ته راوگرځی او د خپلو گناهونو اقرار وکړی، او هغه ته ووايي، ”زمونږ ټول گناهونه معاف کړه او رحم وکړه او مونږ قبول کړه چې مونږ ستا ثناء صفت سره تا ته قربانی پېش کړو. (۳) اسور مونږ نه شی بچ کولې او نه مو جنگی آسونه حفاظت کولې شی. مونږ چې کوم بټان جوړ کړی دی هغې ته به هېڅکله نه وایو چې تاسو زمونږ معبودان یی. ځکه چې صرف هم ته، مالک خدای په یتیم باندې رحم کوې.“

د مالک خدای د بنی اسرائیلو سره د نوی ژوند وعده

٤٤ بیا مالک خدای فرمائی، ”زه به د هغوی بی وفائی ختمه کړم او شفا به ورکړم. زه به د زړه د اخلاصه د هغوی سره مینه کوم، زه هغوی ته نور غصه نه يم. ٤٥ زه به د بنی اسرائیل دپاره د پرځې په شان يم. زه به هغوی لکه د نیلوفر گل و گلزار کړم، د لبنان د دیار د ونو په شان به یې جرړې مضبوطې وی. ٤٦ د هغې څانګې به خورې شی لکه د زیتون د بنائسته ونو په شان. د هغې خوشبو به د لبنان د دیار د ونو په شان وی. ٤٧ زما خلق به یو ځل بیا زما د سورې لاندې اوسېږي. هغوی به لکه د غلې په شان لوی شی، او د انگورو د بوټی په شان به گلونه نیسی. د هغوی مشهورتیا به د لبنان د میو په شان وی. ٤٨ اے بنی اسرائیله، د بتانو نه ځان لرې ساته. هغه زه يم چې ستاسو د دعاگانو جواب درکوم او ستاسو خیال ساتم. زه د هغه ونې په شان يم چې همېشه شنه وی، ستاسو ټولې مېوې زما د طرف نه دی.“

آخری خبره

٤٩ هر څوک چې هوښیار وی نو هغه دې په دې خبرو باندې پوهه شی او په خپلو زړونو کښې دې ځای ورکړی. د مالک خدای لارې صحیح دی او صادقان خلق په دې روان وی، خو سرکشه به په دې لارو تیندک و خوری او و به غورزېږي.